

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling
Principiële goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1.1. Situering

Om conform met de Europese staatssteunregelgeving te zijn, maakt de maatwerkregelgeving gebruik van de Europese groepsvrijstellingsverordening (GBER). De Europese Commissie controleert bepaalde elementen inzake conformiteit met de GBER. Indien deze elementen in orde zijn, dan past de lidstaat de GBER toe volgens de gestelde voorwaarden en zijn de subsidies 'staatssteunproof'. Indien dit niet gebeurt is de steun strikt juridisch niet conform de GBER.

1.2. Voorstel van wijziging

1.2.1. Context

Het maatwerkbesluit verwijst al naar GBER, maar dit blijkt te beperkt. Uit andere controles van de Europese Commissie is immers gebleken dat meer bepalingen van GBER effectief moeten opgenomen worden in de regelgeving die er gebruik van maakt. De Commissie vindt een generieke verwijzing naar de groepsvrijstellingsverordening immers niet voldoende en wenst in alle steunregelingen die op de GBER gebaseerd zijn expliciet dergelijke bepalingen opgenomen te zien.

1.2.2. Toelichting

Het Maatwerkbesluit kan gemakkelijk worden aangepast om deze extra bepalingen nog mee op te nemen. Op die manier wordt er formeel voldaan aan de vereisten van de GBER.

In artikel 1, 9° wordt er eerst correct verwezen naar de algemene groepsvrijstellingsverordening.

Vervolgens wordt er een hoofdstuk 1/1 'Europees steunkader' toegevoegd. Hierin wordt eerst verwezen in artikel 1/1 naar de algemene voorwaarden van de groepsvrijstellingsverordening waaraan moet voldaan worden in hoofdstuk I (gemeenschappelijke bepalingen), hoofdstuk II (monitoring) en

hoofdstuk III (deel 6: steun ten behoeve van kwetsbare werknemers en werknemers met een handicap).

In artikel 1/2 worden bepaalde ondernemingen van het toepassingsgebied van de verordening uitgesloten.

Zo mag een onderneming die een steunaanvraag indient geen onderneming in moeilijkheden zijn. Ook ondernemingen ten aanzien waarvan er een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge van een eerder besluit van de Commissie, waarbij de steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard, mag geen steun krijgen. De verordening is ook niet van toepassing op steun die afhangt van het gebruik van binnenlandse producten in plaats van ingevoerde producten of op steun voor met de uitvoer verband houdende activiteiten, noch op steun aan bepaalde in de verordening genoemde sectoren. Tot slot is de verordening niet van toepassing op staatssteunmaatregelen die tot een schending van het Unierecht leiden.

Het artikel vermeldt ten slotte een verwijzing naar het transparantiebeginsel met betrekking tot publicatie en informatie van de steunregel.

De steun moet vervolgens een stimulerend effect hebben. Om te waarborgen dat de steun noodzakelijk is en als prikkel fungeert om activiteiten of projecten verder te ontwikkelen, mag deze verordening immers niet gelden voor activiteiten waartoe de begunstigde hoe dan ook, zelfs zonder de steun, zelf zou zijn overgegaan. Wat betreft loonsubsidies ten behoeve van de aanwerving van kwetsbare werknemers en steun in de vorm van loonsubsidies ten behoeve van de tewerkstelling van de werknemers met een handicap, alsook steun ter compensatie van de bijkomende kosten voor de tewerkstelling van werknemers met een handicap, wordt dit gevraagde stimulerend effect in artikel 1/3 concreet omschreven.

Om te garanderen dat de steun evenredig is en tot het noodzakelijke steunbedrag beperkt blijft, dienen maximale steunbedragen te worden vastgesteld als steunintensiteit in verhouding tot een reeks in aanmerking komende kosten.

De Europese Commissie vraagt uitdrukkelijk om te letten op een mogelijke verboden cumul met andere soorten steun. Voor maatwerk gaat het vooral specifiek om middelen vanuit ESF en EFRO. Dit wordt in artikel 1/4 bepaald. Wanneer verschillende bronnen van steun betrekking hebben op dezelfde in aanmerking komende kosten, dient cumulering te worden toegestaan tot de hoogste steunintensiteit of het hoogste steunbedrag dat krachtens de verordening voor die steun geldt.

In artikel 1/5 wordt verwezen naar de individuele aanmeldingsdrempels vermeld in artikel 4 van de groepsvrijstellingsverordening. Indien deze overschreden worden, moet de steun voorafgaandelijk aangemeld worden bij de Europese Commissie. Artikel 1/6 bepaalt vervolgens de percentages van steunintensiteit die niet overschreden mogen worden.

In artikel 34 van het besluit wordt reeds het percentage van loonpremie vastgelegd. Hier moest echter nog verwezen worden naar de maximumtermijn. Zo mogen loonkosten voor de aanwerving van een uiterst kwetsbare werknemer gedurende maximaal 24 maanden vanaf de aanwerving in aanmerking komen. Voor een werknemer met een handicap mogen de kosten in aanmerking komen gedurende de hele periode waarin de werknemer in dienst is.

In artikel 38 wordt verwezen naar de steunintensiteiten vermeld in artikel 1/6 en wordt er nog een 5de punt toegevoegd betreffende het verbod op cumulatie met andere Vlaamse en federale steunmaatregelen. De opsomming die er nu stond is immers te beperkend en moest uitgebreid worden.

In artikel 40 van het besluit worden verschillende wijzigingen aangebracht.

In het tweede lid wordt de verwijzing naar het DAEB-besluit geschrapt en vervangen door een verwijzing naar artikel 35 van de groepsvrijstellingsverordening. Tijdens het schrijven van het oorspronkelijke maatwerkbesluit bestond de optie van artikel 35 van de groepsvrijstellingsverordening nog niet en moest men dus beroep doen op het DAEB besluit om steun

te geven ter compensatie van de kosten voor de begeleiding van kwetsbare werknemers. Nu is de optie er echter wel en lijkt het ons correcter om alle steun binnen 1 instrument te groeperen. Ook in dit artikel moest nog verwezen worden naar de maximumtermijn voor de kosten van begeleiding. De kosten die in aanmerking komen zijn de kosten om medewerkers uitsluitend in te zetten voor de begeleiding van de uiterst kwetsbare werknemer gedurende maximaal 24 maanden.

In artikel 108, §1, eerste lid van het besluit is een zin toegevoegd betreffende de automatische toekenning van het label 'maatwerkbedrijf'. In het geval er bepaalde ondernemingen zijn die steun ontvangen die boven de aanmeldingsdrempel uitkomen, moeten die eerst aangemeld worden bij de Europese Commissie en kunnen zij dus niet automatisch dit label verkrijgen, maar moeten zij eerst wachten op goedkeuring van de Europese Commissie. Dit artikel wordt in die zin dan ook aangepast.

Het besluit treedt in werking op 1 januari 2019.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het advies van de Inspectie van Financiën van 5 november 2018 is gunstig. De Inspectie van Financiën is van oordeel dat er geen begrotingsakkoord moet worden ingewonnen.

In antwoord op de bemerkingen van de Inspectie van Financiën, deel ik het volgende mee:

- Het ontwerpbesluit wordt niet bezorgd aan de SERV omdat het voorwerp van dit besluit niet strategisch van aard is.
- Er wordt verwacht dat een 3-tal ondernemingen boven de drempel zullen liggen, waardoor een aanmelding noodzakelijk is. Het departement WSE zal deze dossiers aanmelden bij de Europese Commissie.
- In het besluit werden reeds de personen met een handicap en personen met een psychosociale problematiek gevat onder de groepsvrijstellingsverordening wat betreft de begeleiding. De uiterst kwetsbaren vielen onder het DAEB-besluit omdat de bepaling toen nog niet bestond in de vorige versie van de groepsvrijstellingsverordening. Dit wordt nu aangepast.
- De begeleidingspremie kan wel gelinkt worden met de maximaal toegelaten subsidiabele kosten in de AGVV. Deze premie bestaat uit een vast gedeelte, dat voor elke doelgroepwerknemer hetzelfde is en een variabel gedeelte, waarbij onderscheid wordt gemaakt op basis van de begeleidingsnood. Die begeleidingsnood bepaalt immers de vereiste aanwezigheid van begeleiding en dus ook de kost van deze begeleiding per doelgroepwerknemer. De premies werden zo berekend dat de begeleiding op de werkvloer niet voor meer dan 100% wordt gesubsidieerd.
- Wat betreft de steun voor organisatie ondersteunende maatregelen, zal nog verwezen worden naar artikel 34 van de vrijstellingsverordening.

In artikel 3, 1° van het maatwerkbesluit wordt nog steeds verwezen naar het DAEB-besluit omdat er in artikel 77 (vergoeding van de doorstroombegeleiding) het volgende staat:

Art. 77. De vergoeding voor de doorstroombegeleiding aan de gemandateerde dienstverlener wordt toegekend met inachtneming van het DAEB-besluit van 20 december 2011.

Deze vergoeding staat bijgevolg los van de loon- en begeleidingspremie.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de lokale besturen, en resulteert bijgevolg niet in bijkomend inzet van personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden en ontvangsten van de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

5.1. Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het bijgaande ontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2018/447 van 11 oktober 2018.

5.2. Reguleringsimpactanalyse

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt niet onderworpen aan een reguleringsimpactanalyse (beperkte inhoudelijke impact).

5.3. Administratieve lastenmeting – compensatieregel

Voorliggend voorstel heeft geen impact op de administratieve lasten.

5.4. JoKER-toets

De JoKER-toets is niet van toepassing op voorliggend voorstel van beslissing.

5.5. Armoedetoets

Voorstel van maatregel is niet onderhevig aan de armoedetoets.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de sociale economie te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, het advies in te winnen van de Raad van State , met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en
Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

Bijlagen:

- het voorontwerp van besluit
- het advies van de Inspectie van Financiën